

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : PETRE BORSȘ

APARE ODATĂ PE
SĂPTĂMÂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an . . . . . 30 Lei
Pe 6 luni . . . . . 16 »
Pe 3 luni . . . . . 8 »

Studentul plătește pe jumătate

Pentru străinătate se adaugă portul

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘCI

Cheiful Dâmboviței (Casa Cănuță)

Vis-à-vis de Palatul Justiției

Un număr vechiu 2 Lei

Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

S U M A R

Jurisprudența Română :

Inalta Curte de Casație, secția I : *Ministerul Domeniilor cu Maria I. Barbu ca tutore legală.*

Curtea de Apel din București, secția I : *Frantz Szöcke cu I. Rosentzweig și Ralha Haim Müntzer.*

Curtea de Apel din Iași, secția II : *Lichidatorii firmei Isac Löbel din Galați și alții cu sindicul falimentului Nicolescu & Miteanu.*

Tribunalul Ilfov, secția I : *P. Cucu și Dorothea P. Cucu cu Adolf Steinberg.*

Tribunalul Fălciu : *Aron M. Sprintza cu oficerul stărei civile din Huși.*

Idem : *Agapi G. Frăsina cu Domnica V. Grigoraș și alții.*

JURISPRUDENȚA ROMANA

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTITIE, SECTIA I

Audiența din 16 Februarie 1896

Președinția D-lui G. E. SCHINA, Prim-Președinte

Ministerul Domeniilor cu Maria I. Barbu, tutore minorilor săi copii

Proprietatea imobiliară rurală în Dobrogea. — Români din alte state. — Dacă acești români de origine pot dobândi proprietate imobiliară rurală în Dobrogea. — Dacă o pot chiar înainte de a li se recunoaște calitatea de cetățean român de către corpurile legiuitoare. — Ce trebuie a face pentru aceasta. — Dacă trebuie să se lepede de protecțiunea străină.

Art. 2 din legea din 1882 asupra proprietății imobiliare din Dobrogea și art. 9 din Constituțiune.

Românii din alte state, cari voesc a dobândi proprietate imobiliară rurală în Dobrogea, pot dobândi asemenea proprietate chiar înainte de a li se recunoaște calitatea de cetățean român de către corpurile legiuitoare, cu condițiune însă să dovedească că s'au lepadat de protecțiunea străină.

Decisiunea No. 69/95.—Casată în urma unei divergențe, decisiunea Curții de apel din Galați secția II, cu No. 142/94.

S'a citit raportul făcut în cauză de d-l consilier S. Populianu.

S'au ascultat : d-l avocat M. Antonescu, din partea Ministerului domeniilor, în dezvoltarea motivelor de casare, precum și d-l Procuror general G. Filitti în concluziuni.

Intimata a fost absentă.

Curtea deliberând,

Asupra motivului invocat :

«Violarea art. 2 al legii din 1882 pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea și art. 9 din Constituțiune, căci Curtea de apel a decis în contra acestor texte că un român de origine, fără a fi cetățean în România poate să cumpere proprietate imobiliară în Dobrogea, cu toate că nu s'a lepadat de protecțiunea străină».

Având în vedere că din decisiunea supusă recursului rezultă că obiectul procesului de față este cererea făcută de stat, recurent azi, de a se anula vîndarea lotului No. 31 de 44 hectare și 2752 metri pătrați, teren de cultură situat în Dobrogea, vîndut de stat lui Ionu zis și Niță Barbu, acum decedat și reprezentat prin soția sa Maria, tutorea minorilor săi copii, intimata în recurs, pentru cuvîntul că numitul Barbu nu întrunea condițiunile legii pentru a poseda imobile rurale în Dobrogea, fiind străin ;

Că acțiunea statului a fost respinsă atât de tribunal cât și de Curtea de apel pe motiv că Maria Barbu a prezentat un certificat al primăriei comunei Satu-Lung din Transilvania sub No. 614/94 prin care se constată că decedatul său soț Ion Barbu era de origine român și în asemenea condițiuni, după art 9 din Constituțiune, putînd să obțină recunoașterea calității de cetățean român printr'un simplu vot al adunărilor legiuitoare, avea dreptul de a dobândi imobile rurale în Dobrogea

conform art. 2 din legea din 3 Aprilie 1882 pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea ;

Având în vedere că după art. 2 din citata lege români de origine cari, conform art. 9 din Constituțiune, pot dobândi recunoașterea fără stagiū și printr'un simplu vot al adunărilor, pot dobândi proprietate imobiliară rurală în Dobrogea ;

Că dar condițiunea esențială că românii de origine să poată dobândi proprietate imobiliară rurală în Dobrogea este ca să fie în pozițiune ca conform art. 9 din Constituțiune să li se poată recunoaște calitatea de român printr'un simplu vot al corpurilor legiuitoare, fără nici un fel de stagiū ;

Considerând că după art. 9 din Constituțiune, românul din orî ce stat, fără privire către locul nașterii sale, dovedind lepădarea sa de protecțiunea străină, poate dobândi de îndată esercitarea drepturilor politice printr'un vot al corpurilor legiuitoare ;

Că dar numai acei români din alte state sunt în pozițiune de a li se recunoaște calitatea de român printr'un simplu vot al adunărilor, care vor dovedi că s'au lepădat de protecțiunea străină ;

Considerând dar că din combinațiunea art. 2 din legea din 1882 pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea cu art. 9 din Constituțiune, rezultă evident că numai acei români din alte state au dreptul de a dobândi proprietate imobiliară rurală în Dobrogea, cari se vor fi lepădat de protecțiunea străină, independent dacă li se va fi recunoscut sau nu calitatea de cetățean român de către corpurile legiuitoare ;

Că prin urmare Curtea de apel a violat sus citatele texte de lege hotărând că românii din alte state pot dobândi proprietate imobiliară rurală în Dobrogea fără să se fi lepădat de protecțiunea străină, și deci motivul invocat este întemeiat ;

Pentru aceste motive, Curtea, casează etc.

CURTEA DE APEL DIN BUCURESCI, SECȚIA I

Audiența din 29 Aprilie 1895

Președenția D-lui I. CFRCHEZ, Consilier

Frantz Szöcke cu I. Rosenzweig și Ralha Haim Müntzer

Decisiunea comercială No. 31

Interogatoriū.—Refusul părții care a fost chemată la interogatoriū de a se presenta.—Cum se interpretă acest refus.

Când partea chemată la interogatoriū, refuză de a se presenta, acest refus se consideră ca o mărturisire și ca o lipsă de argumente a opune cererilor părții adverse.

S'a ascultat : D-l Stavri Predescu, avocatul oponentului Frantz Szöcke în susținerea motivelor de opoziție și d-l Constantin C. Mărgăritescu, avocatul intimaților I. Rosenzweig și Ralha Haim Müntzer în combateri.

Curtea deliberând,

Asupra opozițiunii făcută de Frantz Szöcke în contra decisiunii comerciale a acestei Curți cu No. 50 din 1894 prin care i s'a respins în lipsă apelul interjectat contra sentinței cu No. 283 din 1894 a tribunalului Ilfov ;

Ascultând pe părți în susținerile lor ;

Având în vedere că acest proces are de obiect acțiunea

intentată de H. Müntzer, decedat și reprezentat acum prin soția sa Ralha, tutoarea legală a minorilor ei copii, și de Isidor Rosentzweig contra lui Frantz Szöcke pentru a fi condamnat la plata sumei de lei 6600 costul unor lucrări de tinichigerie, efectuate în comptul său la direcția Căilor Ferate Române, iar pentru dovedirea acestei acțiuni, reclamantii, înaintea tribunalului au cerut a se chema oponentele la interogator ;

Considerând că oponentele Szöcke nu s'a prezentat la interogatoriul ce i s'a propus la tribunal și a lăsat să se ia hotărîre în lipsă ;

Considerând că făcând opoziție, nu s'a înfățișat pentru a justifica cauza nevenirei și a susține opozițiunea ;

Considerând că făcând apel, de asemenea nu s'a prezentat pentru a 'și arăta motivele de nemulțumire și nu a plătit taxele de timbru ;

Că făcând o nouă opoziție nu a plătit taxele de citare ;

Că în fine chiar la înfățișarea ultimă când natural trebuia să se aștepte de a i se pune din nou întrebări nu s'a prezentat în persoană.

Că dar tot acest mod de a procedea denotă evident din partea apelantului în lipsă de argumente temeinice a opune adversarilor intenția de a prelungi cât mai mult soluția procesului.

Că asemenea manopere nu trebuie încurajate și dar cu drept cuvânt tribunalul a considerat refuzul de a se prezenta la interogatoriū, ca o mărturisire și ca o lipsă de argumente a opune cererei apelanților.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge opozițiunea etc...

(ss) I. Cerkez, A. Eustațiu, M. Paleologu.

Opiniune

Asupra apelului făcut de Frantz Szöcke în contra sentinței No 283/94 a tribunalului comercial de Ilfov ; Având în vedere susținerile părților ;

Având în vedere că singura dovadă în virtutea căreia s'a admis acțiunea a fost lipsa apelantului la interogatoriul ce fusese admis de tribunal ;

Considerând că apelul fiind devolutiv, procesul cu toate probele lui urmează a se judeca din nou înaintea Curței ast-fel că ați înaintea acestei instanțe, neaducându-se nici un alt argument pentru respingerea apelului lui Frantz Szöcke, de cât lipsa lui de la interogatoriū de la prima instanță Curtea nu poate de cât să cerceteze dacă acest interogatoriū e admisibil, util și concluent în cauză și numai admițându-l ca atare să dispună din nou a se cita apelantul la acest interogatoriū ;

Considerând că așa fiind, și ați nefiind citat Frantz Szöcke pentru interogator, a i se respinge apelul cum se cer de intimați, ar fi a'l considera ca refuzând de a răspunde la interogator atunci când el na fost nici de cum chemat în acest scop.

Pentru aceste motiv. Suntem de părere a se amâna procesul pentru un alt termen pentru când să se citeze apelantul Frantz Szöcke la interogator.

(ss) T. T. Djuvara, C. G. Dâmboviceanu.

CURTEA DE APEL DIN IAȘI, SECȚIA II

Audiența de la 6 Noembrie 1895

Președinția d-lui I. I. VRANCEANU, Președinte

Lichidatorii firmei Isac Löbel din Galați, H. N. Thenen, B. Courant, I. M. Miercousch, Albert Bauer, Lucrătorii fabricii Nicolescu & Miteanu, Nicolae Sandu, Felix Klerman, Izae Leibovici, Victor Macri și Banca României sucursala Brăila cu sindicul falimentului Nicolescu & Miteanu.

Decisiunea No. 29

Faliment.—Tabloul creditorilor falimentului.—Cari creditorii se înscriu în acest tablou.—

Faliment.—Leafa lucrătorilor falitului.—Dacă este privilegiată și în ce condițiuni.—

Faliment.—Privilegiu.—Dacă creanța rezultând din prețul mașinilor vândute pentru o exploatare industrială este privilegiată și în ce condițiuni.—

Faliment.—Privilegiu.—Dacă atunci când vânzătorul mașinilor pentru o exploatare industrială a primit cambii cu diferite scadențe și cu înlesnire de plată mai conservă privilegiul creanțelor sale.—Dacă prin primirea cambiilor nu a făcut o novațiune a creanței sale.—

Faliment.—Privilegiu.—Dacă transcrierea facturilor de către vânzătorul mașinilor îi conservă privilegiul.

1) Creditorii falitului se înscriu în tabloul creditorilor falimentului dacă au depus la greșa tribunalului titlurile lor de creanță în lăuntru termenului fixat prin sentința declarativă de faliment.

2) Pentru ca salariul datorit lucrătorilor de către un falit să poată fi înscris în tabloul creditorilor cu privilegiu trebuie două condițiuni esențiale: 1) ca lucrătorii să fi fost întrebuințați direct de falit, și 2) ca salariul datorit să provină din munca prestată în timpul lunii care a precedat declarațiunea de faliment.

3) Creanța pentru prețul neplătit al mașinilor de importantă valoare, întrebuințate într-o exploatare industrială, este privilegiată asupra mașinilor vândute și predate falitului în cei trei ani cari au precedat declarațiunea falimentului, cu toate că aceste mașini ar fi devenit imobile prin destinațiune.

4) Când vânzătorul mașinilor primește pentru prețul mașinilor cambii cu diferite scadențe și cu prelungire de termen în cas de neplată la scadență, toate aceste condițiuni anume stipulate de părți arată că emiterea de polițe nu este și nu poate fi considerată de cât ca un mod de plată, că vânzătorul a voit prin aceasta să înlesnească cumpărătorului plata, iar nici de cum a face o novațiune, și deci prin primirea cambiilor vânzătorul nu a pierdut privilegiul creanței sale asupra mașinilor vândute.

5) Când vânzătorul mașinilor a transcris facturile cari constată predarea mașinilor, în cele trei luni de la predarea lor în primirea cumpărătorului în registrul de transcripțiune imobiliară a tribunalului în jurisdicțiunea căruia s'au așezat mașinile, această transcriere a facturilor este suficientă pentru a-i conserva privilegiul creanței sale asupra mașinilor.

După citirea actelor din dosar și ascultarea tuturilor părților prin avocații și procuratorii lor,

Curtea deliberând:

Având în vedere apelurile făcute de D-nii B. Courant de I. M. Miercousch, de H. N. Thenen, S. Schvab, și Adolf Chotiner, acești 3 din urmă în calitate de lichidatori ai casei comerciale Isac Löbel, din Galați, de H. N. Thenen personal, de Andreas Janes, și Iacob Laurencici mandatori ai 164 lucrătorii la fabrica faliților Nicolescu și Miteanu, de Felix Clerman, Isac Leibovici Nicolae Sandu, de Albert Bauer, și de sindicatul falimentului Nicolescu și Miteanu, în contra sentinței comerciale a tribunalului de Bacău sub No. 30 din 31 August 1895, relativă la înscrierea în tabloul creditorilor zisului faliment;

Având în vedere că toate aceste apeluri sunt făcute în contra aceiași sentințe, Curtea prin jurnalul No. 1726 din 6 Octombrie a. c. a ordonat juncțiunea lor, pentru a fi judecate de odată prin una și aceeași decisiune;

Având în vedere desbaterile orale și resumatele de concludiuni scrise și anexate la dosar.

In ceea ce privește apelul făcut de B. Courant.

Având în vedere că apelantul pentru a justifica cererea sa, de a fi înscris la tabloul creditorilor cu suma de 14576 lei a prezentat în instanță titlul său de creanță care derivă dintr-o hotărâre rămasă definitivă a tribunalului comercial Ilfov, și investită cu formula executorie, titlu care s'a depus la greșa tribunalului, respectiv în lăuntru termenului fixat de sentința declarativă de faliment conform art. 771 c. com. precum dovedește certificatul greșei aceluși tribunal ce s'a prezentat de către d-l avocat Botez, procuratorul lui Courant;

Având în vedere și concludiunile puse de sindic care tind la admiterea apelului făcut de B. Courant pentru, aceste motive urmează a i se admite apelul.

In ceea ce privește apelul făcut de I. M. Miercousch,

Având în vedere că apelantul I. M. Miercousch, cere să fie înscris la tabloul creditorilor falimentului cu suma de 7000 lei, și pentru a dovedi acesta a prezentat în instanță cambia cu scadența 5 Noembrie 1893, pentru suma indicată trecută prin gir, dovadă că a fost protestată în cunoștință și reclamată la timp;

Având în vedere că și sindicul nu se opune la înscrierea acestei creanțe, apelul deci trebuie admis.

In ce privește apelul făcut de lichidatorii casei comerciale Isac Löbel din Galați;

Având în vedere că apelanții susține că tribunalul rău a făcut de le au respins cererea de a fi înscrisă la tabloul casa comercială Isac Löbel cu suma de 1,239,027 lei numai pentru motivul că n'au fost prezenți de oare ce depusese titlurile de creanțe la greșa tribunalului;

Având în vedere că apelanții justifică cererea lor prezentând în instanță cambiile constatatoare pentru suma de 1,239.027 lei;

Având în vedere că și sindicul nu se opune la înscrierea acestei case cu suma pretinsă, urmează, dar că apelul fiind întemeiat să fie admis;

In ceea ce privește apelul făcut de reprezentanții lucrătorilor de la fabrica faliților;

Având în vedere că apelanții cer, ca lucrătorii de la fabrica să fie înscrisi cu privilegiu în tabloul creditorilor, cu plata salariului datorit lor conf. art. 786 c. com;

Având în vedere că art. 786 c. com. prin dispozițiile sale, cere două condițiuni esențiale, pentru ca salariul datorit lucrătorilor să poată fi înscris în tabloul cu privilegiu și anume: întâi ca lucrătorii să fie întrebuințați direct de către falit, și al 2-a ca salariul lor să fie pentru munca prestată în timpul lunii, care a precedat declarațiunea de faliment;

Având în vedere că apelanții n'au probat că lucrătorii a fost d'a dreptul întrebuințați de către falit, ci din contra se stabilește că ei au fost angajați de către antreprenor, că apoi pe lângă aceasta, titularii creanțelor nu au făcut dovadă că munca au prestat'o în timpul lunii din urmă, ci cu mult mai înainte astfel că privilegiul cerut de apelanți nu întrunește condițiunile prescrise de art. citat, și ca atare apelul lor este nefondat.

In ceea ce privește apelurile făcute de Felix Clerman, Isac Leibovici și Nicolae Sandu,

Având în vedere că acești apelanți, prin apelurile lor a cerut să fie înscrisi cu privilegiu, în tabloul creditorilor, în virtutea creanțelor lor, care derivă din prețul vânzării unui număr de arbori de pe moșia Doftana;

Având în vedere că acești trei apelanți au declarat astăzi în instanță că 'și mărginesc și își rezerv dreptul lor de privilegiu numai asupra arborilor netăceți din pădurea Doftana, cerând însă a fi înscrisi în tablou ca creditorii chirografari, Felix Clerman pentru suma de 12800 lei și Isac Leibovici pentru suma de 37250 lei în baza creanțelor prezentate, cât privește pe N. Sandu, el urmează a fi șters din tablou, unde este trecut ca creditor chirografar, întru cât a declarat că 'și rezervă dreptul de privilegiu pentru întreaga sumă asupra arborilor netăceți, și nu are altă creanță pentru a fi înscris ca creditor chirografar.

In ce privește apelul făcut personal de H. N. Thenen'

Având în vedere că apelantul cere să fie înscris în tabloul creditorilor cu suma de 140000 lei;

Având în vedere că apelantul a prezentat în instanță titlurile sale de creanțe, care au fost depuse la grefa tribunalului în lăuntru termenului fixat de sentința declaratoare de faliment;

Având în vedere că și sindicul nu se opune la înscrierea lui în tablou, urmează dar ca apelul să fie admis.

In ce privește apelul făcut de sindicul falimentului,

Având în vedere că Sindicul prin apelul său, cere ca Felix Clerman, Isac Leibovici, Nicolae Sandu, și Heinrich Flax, să fie șterși din tabloul creditorilor, pentru motiv că sumele cerute, nu se datorește de falit;

Având în vedere că Felix Clerman și Isac Leibovici

au declarat în instanță că 'și rezervă dreptul lor de privilegiu numai asupra arborilor netăceți din pădurea Doftana, și rămâne înscrisi ca creditorii chirografari, cu sumele arătate mai sus, când s'a discutat apelul făcut de ei;

Având în vedere că și Nicolae Sandu a declarat în instanță că 'și rezervă dreptul de privilegiu, numai asupra arborilor netăceți din pădurea Doftana, și că altă creanță spre a fi înscrisi în tablou ca creditor chirografar nu are, urmează că în această privință apelul sindicului este întemeiat și ca atare intimatul Nicolae Sandu trebuie șters în totul din tabloul creditorilor, în care este trecut ca creditor chirografar;

Având în vedere că intimatul Henricl. Flaș, nu se presintă spre a 'și prezenta creanțele, urmează a fi șters din tablou cu suma cu care fusese trecut în tablou.

In ceea ce privește apelul făcut de Albert Bauer.

Având în vedere că apelantul susține că tribunalul de Bacău a făcut o greșită aplicare a legii respingându-i cererea de a fi înscris la tabloul creditorilor cu privilegiul prevăzut de art. 786. c. com. al. 3;

Având în vedere că apelantul în sprijinirea apelului său, susține că între dânsul și firma Nicolescu și Miteanu, a intervenit la 16 Aprilie 1891 un contract prin care dânsul se obligă a furnisa firmei un număr de mașini accesorii descrise anume într'un devis, cu data din aceeași zi, stipulând și modul cum plata mașinelor și accesoriilor să se efectueze de către firmă, că apelantul îndeplinindu-și obligațiunea luată prin contract în termenul prevăzut de art. 786 al. 3 c. com. a transcris facturile constatând predarea în registrul de transcriptiuni a tribunalului Bacău, că astfel fiind cere a i se admite și a fi înscris în tablou cu privilegiu pentru suma de 16.600 lei;

Având în vedere că apelantul pentru dovedirea faptului că facturile au fost transcrise în cele 3 luni de la predarea mașinelor în primirea cumpărătorului în țară, a cerut a i se admite proba cu martori;

Având în vedere că firma reprezentată prin sindicul ei, n'a contestat acest fapt, și a recunoscut astăzi în instanță că în adevăr transcrierea facturilor sa operat în termenul de trei luni, de la predarea mașinelor, prin urmare dovada cerută pentru stabilirea acestui fapt a devenit inutilă;

Având în vedere însă, că Sindicul contestă desistența privilegiului cerut de apelant, asupra mașinelor și accesoriilor predate firmei pentru 2 motive și anume; 1) Pentru că privilegiul apelantului s'a stins prin novațiunea creanței prețului de vânzare, de oare ce creanțele prezentate de Bauer constând din cambii, nu se pot considera ca preț al mașinelor, și ca atare el nu poate invoca în favoarea sa privilegiul acordat de art. 786 al. 3 c. com. și al 2) motiv, pentru că apelantul n'a transcris contractul de vânzare și creanța prețului, așa cum cere art. 786 al. 3 c. com. ci numai factura de predare.

Asupra primului motiv;

Considerând că prin contractul de vânzare se constată că părțile a stipulat următoarele clause, relativ la modul cum trebuie să se efectueze plata și anume, la încheierea contractului, sa predat polițe de ale firmei în valoare de 20,000 lei, iar pentru fie-care factură de a lui Bauer prin care îi va anunța espedierea obiectelor, firma va preda apelantului polițele ei pentru o parte din valoarea mașinelor, iar pentru o parte va număra bani, Bauer se obligă a acorda prelungiri de plată, iar firma va plăti pentru fie care poliță la emiterea ei procente de 9% pe an, pe tot timpul cât va curge polița, că tot prin contract se mai stipulează că Bauer se obligă a renoi polițele la scadența lor, se indică anume polițele, care s'au predat lui Bauer, la confecționarea actului, precum și acele care urmau a i se da după fie-care factură, deci din toate aceste condițiuni anume stipulate de părți, rezultă evident că emiterea de polițe nu este și nu poate fi considerată de cât un mod de plată, că vânzătorul dacă a convenit să primească aceste efecte negoțiabile a voit prin aceasta să înlesnească cumpărătorului plata, iar nici de cum a face o novațiune și apoi această nu se presupune ea trebuie conf. art. 1130 c. civil, să resulte evident din act, ceia ce în specia de față nu rezultă; Obiecțiunea că cambiile sunt de sine stătătoare și noul cod. com. le acordă mari avantagii, este exact, în acest sens că aceste avantagii se referă la celeritatea procedurii și la validitatea cambiei, iar nu la siguranța că beneficiarul va fi plătit integral de oare-ce cambia rămâne tot o creanță chirografară, în cât este neadmisibil ca un creditor se prefere a schimba creanța sa privilegiată pe una chirografară; deci din ambele aceste puncte de vedere, motivul opus de intimat nu este întemeiat.

În privința motivului de al doilea;

Având în vedere că din desbateri se constată că Bauer pentru conservarea privilegiului creanței sale sa mărginit a transcrie în registrul de transcripțiunii mobiliare a tribunalului de Bacău, facturile din care rezultă predarea mașinelor în primirea cumpărătorului;

Având în vedere că apelantul a încheiat la 16 Aprilie 1891 cu firma Niculescu și Miteanu un contract de vânzare de mașini, precum și un deviz sub-seris de ambele părți în aceeași zi în care s'a făcut și contractul, în care deviz arată anume mașinile și accesoriile pe care vânzătorul se obliga a le furnisa;

Considerând că legiuitorul prin art. 786 al. 3, c. com. cere pentru conservarea privilegiului îndeplinirea unei formalități esențiale, și care consistă în transcrierea actului din care rezultă vânzarea și creanța sa, că în specie prezentă, apelantul transcriind facturile, care constată predarea, iar nu contractul de vânzare și divisul care face parte integrantă din contract, nu poate invoca în favoarea sa beneficiul acordat de art. citat;

Că dacă legiuitorul prin art. 786 al. 3, c. com.

nu întrebunțează cuvîntul, *contractul de vânzare*, ca expresiune generică, actul din care rezultă vânzarea și creanța sa, aceasta a făcut-o pentru rațiunea că, convențiunile comerciale nu se fac numai prin acte autentice, sau prin acte sub-semnătură privată, ci ele se încheie și verbal și prin corespondență, și din acest punct de vedere și în aceste cazuri, numai în lipsă de act scris, facturile pot fi considerate ca un act din care rezultă vânzarea și creanța, și vânzătorul în drept de a transcrie în acest caz facturile de predarea mașinelor, și care să fie acceptate, că din contră de câte ori părțile au încheiat convențiunile comerciale prin acte autentice, cum este specia de față, sau primește sub-semnătură privată, vânzătorul este dator ca acestea să le transcrie, iar nu facturile, că prin urmare apelantul ne îndeplinind formalitatea cerută de art. 786, al. 3, c. com., apelul său este nefondat.

Având în vedere și cererile formulate în instanță de d-nul avocat Victor Macry, atât personal, cât și ca reprezentant al sucursalei Băncii României din Brăila, și al d-lui Adolf Chatiner, pentru a fi înscrși în tabloul creditorilor cu diferite sume anume arătate, în virtutea creanțelor ce le posed.

Având în vedere că din dosarul cauzei se constată că dânsii naș făcut apel în contra sentinței tribunalului de Bacău, prin care li se respinge înscrierea, astfel că instanța de apel, nefiind sesizată de nici un apel din partea lor, urmează a li se respinge cererile formulate astăzi;

Având în vedere că apelul făcut de sindic, a fost admis în parte și fiind că și intimații din apelul sindicului a câștigat în parte în urma apelului lor, urmează ca cheltuielile de judecată să se compenseze.

Pentru aceste motive, admite apelurile făcute de d-nii B. Courant, I. M. Mierconsch, de H. N. Thenen și Adolf Chotiner, acești trei din urmă în calitate de liquidatori ai casei comerciale Isac Löbel din Galați, de H. N. Thenen personal, reformă în privința lor sentința comercială No 30 din 31 August 1895, a trib. Bacău, și ordonă înscrierea lor la tabloul creditorilor Nicolescu și Miteanu, în următorul mod;

B. Courant 14,576 lei.

Casa Isac Löbel cu suma de 1,239,027 lei.

I. M. Miercouch cu suma de 7000 lei, H. N. Thenen cu suma de 14,000 lei.

Respinge apelul făcut de reprezentanții lucrătorilor de la fabrica faliților Nicolescu și Miteanu.

Se ia act de declarația făcută de Felix Clerman, Isac Leibovici și Nicolae Sandu, că și rezervă privilegiul creanțelor asupra arborilor netăiați din pădurea Dof-tana și reformează în această privință sentința tribunalului Bacău, menționată mai sus, dispune înscrierea la tabloul creditorilor ca creditori chirografari, pe Felix Clerman, cu 12,800 lei și Isac Leibovici cu 37,250 lei și respinge apelurile numiților Felix Clerman, Isac

Leibovici și Niculae Sandu, în privința înscrierii lor ca creditorii privilegiați.

Respinpe apelul făcut de Albert Bauer.

Primește în parte apelul sindicatului falimentului Nicolescu și Miteanu, și dispune ștergerea creanței de 179,000 lei ai lui Henrich Flaș din tabloul creditorilor.

Respinpe cererile formulate astăzi de d-nul Victor Macry personal și ca reprezentat al d-lui Adolf Chatinir și a Băncei României, sucursala Brăila, de a fi în scriși în tabloul creditorilor cu sumele ce pretind, întru cât n'a făcut apel.

(ss) I. I. Vrânceanu, Al. Sutz, D. Porfiriu.

Osebită opinie,

Sub-semnatul consilier difer de majoritate numai în privința motivului, în virtutea căruia s'a respins apelul lui Albert Bauer, și anume că de oare-ce apelantul Bauer nu a transcris actul de vânzarea mașinilor către firma Nicolescu și Miteanu, a pierdut privilegiul de a fi plătit cu preferința prețului convenit din valoarea mașinelor vândute;

Având în vedere că din desbaterile părților și din actele prezentate în instanță se constată că în 1891 Bauer a vândut prin act scris un număr de mașini pentru exploatarea pădurei de pe Doftana și Beleghotul din județul Bacău, făcându-se și un deviz despre mașinele vândute și care trebuia a se preda cumpărătorilor.

Având în vedere că vânzătorul conform contractului a trimis în diverse rânduri mașinile vândute cumpărătorilor acompaniate de facturi care specifică mașinele trimise precum și prețul ce era de primit pentru ele;

Având în vedere că vânzătorul Bauer pentru a-și conserva privilegiul pentru prețul mașinelor vândute a transcris la tribunalul Bacău facturile prin care se constată trimeterea mașinelor, precum și sumele ce avea de primit asupra prețului acestor mașini, transcripțiune care s'a făcut în lăuntru termenului de trei luni de la predarea mașinelor ceea-ce s'a recunoscut de sindicul falimentului Nicolescu și Miteanu;

Având în vedere că după art. 786. al 3, cod. com. pentru a se conserva privilegiul se cere ca creditorele să transcrie actul din care rezultă vânzarea și prețul, necerând de loc să se transcrie actul de vânzare, pentru că dacă legea ar fi înțeles să se transcrie cu necesitate actul de vânzare, ar fi cerută expres ceea-ce n'a făcut;

Având în vedere că în specie prin actul de vânzare s'au vândut diverse mașini în genere, prevădându-se prin deviz condițiunile ce mașinele trebuie să îndeplinească, așa dar, prin contractul de vânzare nu s'a vândut ceva cert și determinat rămânând ca acele mașini să se determine și să se individualizeze prin facturile prin care s'a făcut predarea, că de oare-ce contractul nu determină lucrurile vândute înscrierea contractului și a devizului cred că mai greu ar fi putut să dea naștere și să conserve privilegiul respectiv, de oare ce nedeterminându-se lucrurile vândute și neconstatându-se

care din mașinele aflătoare în masa falimentului sunt vândute de Bauer, privilegiul ar fi rămas fără de obiect ne putându-se determina mașinele supuse acestui privilegiu;

Având în vedere că dacă în specie contractul de vânzare nu determină mașinele vândute, dacă legea nu cere transcrierea actului de vânzare dar transcrierea actului prin care rezultă vânzarea și prețul, dacă prin facturi să specializează mașinele vândute, arătându-se și prețul datorit, dacă după art. 46 cod. com. facturile sunt considerate ca acte probatorii în afaceri comerciale atunci ele trebuie să aibă forța probantă în materie de vânzare atât în cazul când s'a făcut un act scris de vânzare cât și în cazul când vânzarea s'a făcut verbal, sau prin scrisori, de oare-ce legea nu nimicește forța probantă a facturilor când s'a făcut acte scrise de vânzare, așa dar transcrierea facturilor acceptate de cumpărător în termenul prevăzut de lege a făcut să se nască și să se conserve privilegiul invocat de Bauer asupra mașinelor vândute.

Penru aceste considerante sunt de părere a se admite apelul, a se reforma sentința tribunalului și a se înscrie pe Albert Bauer ca creditor privilegiat cu prețul mașinelor vândute în masa falimentului.

(ss) M. Grigoriu.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI ILFOV, SECȚIA I

Audiența din 11 Ianuarie 1896

Președinția d-lui D. FLORESCU, Membru

Sentința corecțională No. 21

P. Cucu și Dorothea P. Cucu, tipografi—editori, dați judecării pentru delictul prevăzut de art. 339 și pedepsit de art. 341 din codul penal

Contrafacere. — Cari sunt elementele delictului de contrafacere.

Contrafacere. — Acțiune publică. — Proprietate literară. — Dacă se poate deschide acțiunea publică pentru delictul de contrafacere mai înainte ca proprietatea literară a operei să fie stabilită.

1) *Delictul de contrafacere prescris de art. 339 din codul penal pentru a avea ființă, trebuie să întrunească următoarele condițiuni: a) O reproducere completă sau parțială a unei opere literare, științifice sau artistice; b) ca prin această reproducere să se aducă prejudiciu moral sau bănesc autorului; și c) această reproducere să fie făcută cu fraudă.*

2) *Nu există contrafacere când proprietatea literară a operei ce se pretinde contrafăcută este în discuțiune între părți.*

Ast-fel pentru ca acțiunea publică să fie deschisă pentru delictul de contrafacere, mai întâiu trebuie ca dreptul de proprietate literară a operei să fie lichidat între autor și acela căruia i se impută contrafacerea.

S'au ascultat: d-l avocat I. Cihoschi, care a asistat pe reclamantul Adolf Steinberg în susținerea pretențiilor sale, d-l procuror Bădescu în

conclușiuni, și d-l avocat I. Rădoi în apărarea inculpaților P. Cucu și Dorothea P. Cucu.

Tribunalul deliberând,

Având în vedere că P. Cucu este inculpat pentru că ar fi contra-făcut o operă a lui Adolf Steinberg după cartea intitulată «Higienea și fiziologia căsătoriei» a lui Debay;

Având în vedere că Steinberg susține că în anul 1886 s'a adresat la Cucu tipograf pentru tipărirea traducțiunei sale după cartea lui Debay și că în cursul anului 1895 acesta a scos o a II-a ediție a acestei traduceri care este proprietatea sa, comițând delictul pentru care este dat în judecată;

Având în vedere că inculpatul susține că proprietatea acestei cărți îi aparține lui, de ore-ce dănsul a însărcinat pe Steinberg cu traducerea operei lui Debay în anul 1886 și că pentru aceasta îi a plătit ceea ce îi se cuvenea și că ast-fel fiind avea dreptul a edita și în cursul anului 1895 această traducere, de ore ce s'a servit de serviciile lui Steinberg ca traducător în diverse rânduri pentru multe alte opere, pentru care îi plătea ceea ce i se cuvenea;

Considerând că delictul prescris de art. 339 c. p. să fie imputat cui-va trebuie să fie în cestiune:

1) O reproducere completă sau parțială a unei opere literare științifice sau artistice; 2) că printr'insa să se aducă vre-un prejudiciu moral sau bănesc; 3) ca această reproducere să fie făcută cu fraudă.

Având în vedere că în speță proprietatea literară a operei în cestiune este în discuțiune între părți;

Considerând că pentru ca delictul să poată fi, un asemenea punct trebuie să fie pe deplin liquidat înainte ca acțiunea publică să fie deschisă;

Având în vedere că pentru fie-care ediție fiind recunoscut de reclamanți că și-a primit dreptul ce'i revenea;

Având în vedere că între părți fiind intervenite în diverse rânduri relațiuni de afaceri pentru ast-fel de lucrări;

Considerând că chiar în ipotesa când ar fi recunoscut proprietatea acestei cărți reclamantului, totuși Cucu putea crede că este îndreptățit a scoate o a II-a ediție a ei fără a se putea presupune printr'insul comiterea unui fapt delictuos;

Considerând că caracteristica ori-cărui delict este intențiunea frauduloasă pe care delinquentul trebuie să o aibă în comiterea delictului, care să rezulte dacă nu direct din comiterea faptului cel puțin din circumstanțele ce'l înconjoară;

Considerând că în specie acest element nu există;

Având în vedere că asupra argumentelor trase din art. 1 comb. cu 6 din legea preseii aceste articole presupune liquidată sau nediscuțată proprietatea operei literare și măsurile ce au a se lua de alte autorități;

Având în vedere că ast-fel P. Cucu nu poate fi pa-

sibil de delictul care i se impută și pentru care se află dat în judecata tribunalului;

Că ast-fel fiind față de el, cată a se face aplicația art. 10 pr. pen. și a fi aquitat;

Având în vedere că în privința d-nei Dorothea P. Cucu pe câtă vreme nu se află conform legii introdusă în cauză ca inculpată, tribunalul nu o poate ține în instanță în această calitate, fiind străină ei și tribunalul fiind constituit ca corecțional.

Pentru aceste motive redactate de d-l membru D. Florescu, de acord cu conclușiunile ministerului public, achită pe P. Cucu și scoate din cauză pe Dorothea P. Cucu.

(ss) D. Florescu, M. G. Cantacuzin.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI FĂLCIU

Audiența din 16 Ianuarie 1896

Președenția D-lui EM. CERNĂTESCU, Președinte

Agapi C. Frăsina cu Domnica V. Grigoraș și alții pentru împărțeală

Sentiința civilă No. 12

Acțiune. — Caracterizarea ei. — Cum se face. Acțiune în împărțeală. — Autoritatea judecătorească competentă.

Impărțeală pe stârpă. — Dacă legea cere ca și subdivisiunile stârpilor să fie concomitentă cu divisiunile principale. — Art. 740 și 745 c. civ.

Impărțeală. — Ce avere se poate împărți.

1) *Legea nepretinzând termenii sacramentali, acțiunea se caracterizează după sensul în care e concepută și după scopul ce urmărește.*

2) *Acțiunea în împărțeală se intentă la autoritatea judecătorească a domiciliului succesiunei.*

3) *Legea nu cere ca subdivisiunile stârpilor să se facă în același timp cu divisiunea averii succesoriale între eređi sau stârpă.*

4) *Nu se poate cere împărțeala unei averi ce nu se dovedește că aparținuse lui decujus.*

S'a prezentat apelanta Agapi C. Frăsina asistată de d-l avocat Gh. Gociu și intimații Domnica V. Grigoraș și alții asistați de d-l avocat Ioan Gheorghiu.

Tribunalul deliberând,

Având în vedere apelul făcut de Frăsina C. Agap contra cărței de judecată No. 585/95 a judeului de pace din Răducăneni dată în procesul ce îi s'a intentat de Domnica V. Grigoraș, Elena C. Băndu, Elena N. Năstase, Marghioala C. Florea și Catinca C. Bungeanu pentru împărțeala averii defunctului Neculai Bungeanu;

Vedând că apelanta își întemeiază apelul pe motivele: că judele de pace fiind sesizat de o acțiune în revendicare a transformat-o în cerere de eșire din divisiune și că cu ocaziunea împărțelei nu a făcut și subdivisiunile; că parte din averea prevădută în reclamațiune fiind situată în județul Iași, judele de pace nu era competent a judeca acțiunea; și în fine nu s'a dovedit că averea ce se cere a se împărți ca a defunctului Neculai Bungeanu ar fi fost proprietatea acestuia;

Vedând că legea nu cere termenii și expresiunile sacramentale, așa că o acțiune se poate caracteriza după sen-

sul în care e concepută acțiunea; că intimatele în apel cerând jumătate din averea rămasă de la defunctul Neculaî Bungeanu, bunic comun părților litigante, însuși prin aceasta a înțeles a face o acțiune în împărțială, fără de care nici s'ar putea determina care și în ce constă acea jumătate de avere; că deosebit de aceasta d-l jude de pace prin încheierea No. 1840 din 2 August 1895 arată că reclamantele de la prima instanță au cerut eșirea din indivisiune; că așa fiind, primul motiv de apel este nefundat;

Vedând că această acțiune fiind pentru împărțială și recunoscându-se de către părți că defunctul N. Bungeanu a domiciliat și a încetat din viață în comuna Covasna acest județ, judele de pace din Răducăneni și tribunalul Fălciu sunt competente să judece acțiunea de împărțială în puterea art. 95 c. civ. și 63 proc. civ.; că așa fiind, și acest motiv de apel urmează a fi respins ca nefondat;

Vedând că apelanta nu are nici un interes să asiste la subdivisiunea porțiunii de succesiune căzută în lotul intimatelor, întru cât hotărîrea de împărțială asupra divisiunii după stărpî ar fi oposabilă intimatelor, și legea nu dispune a se opera de către tribunal subdivisiunile odată cu divisiunea principală; că ast-fel fiind, nu este întemeiat nici acest motiv;

Vedând că în ce privește cel de al patrulea motiv, intimatele pentru a proba dreptul lor de succesiune și pentru a stabili averea succesorală, au prezentat un certificat al primarului de Covasna în care se atestă că nu Neculaî Bungeanu s'ar fi numit și Manolea N. Bungeanu, și ca acel Manolea N. Bungeanu a fost improprietărit în 1864 și 1879; că părțile litigante nu știu să fi fost cine-va în comuna Covasna cu numele de Manolea Bungeanu nici că bunicul lor s'ar fi numit ast-fel; că nu se poate admite a se proba cu martori această schimbare de nume întru cât tabela lit. A făcută în 1864 și acea întrunită în 1879 sunt acte publice care fac deplină creștință de numele celor improprietăriți și de cantitatea de pământ ce li s'a dat,—dovadă ce nu poate fi doborâtă cu martori; că nici se poate admite să se fi comis o eroare în arătarea de nume, căci, dacă în 1864 s'ar fi strecurat acea eroare, în 1879 s'ar fi îndreptat, pe când din certificat se vede că noua cantitate de pământ s'a trecut tot pe numele vechi; că certificatul constatând că s'a improprietărit un Manolea N. Bungeanu, pe când părțile litigante se judecă pentru împărțeala averei de succesiune a lui Neculaî Bungeanu, urmează a se admite apelul numai din acest punct de vedere și a se respinge reclamațiunea ca nedovedită;

Vedând art. 140 și 146 proc. civ.

Pentru aceste motive, admite apelul, reformează cartea de judecată, respinge reclamațiunea, etc.

(ss) E. Cernătescu, I. M. Gavrilescu.

Audiența din 23 Ianuarie

Președeația d-lui EM. CERNĂTESCU, președinte
Aron M. Sprința cu ofițerul stărei civile Huși pentru rectificarea unui act de moarte
Sentința No. 18

Acte de stare civilă.—Dacă pot fi combătute cu martori.—Art. 32 c. civ.

Rectificarea actelor de stare civilă.—In ce constă.—Art. 84—86 c. civ.

1) *Actele de stare civilă fac deplină creștință de ceea ce conțin și nu pot fi combătute de cât prin înscrierea în fals.*

2) *Rectificarea actelor stărei civile constă în corigerea unor erori de nume și pronume, nu însă în schimbarea cu totul a numelui și pronumelui.*

S'a prezentat reclamanta asistată de d-l avocat Al. Buznea, iară d-l I. Pavlov ofițerul stărei civile în persoană.
Tribunalul, deliberând

Având în vedere cererea de rectificare a actului de stare civilă cu No. 346 din 3 Octombrie 1894, în care scop Sprința Aron a chemat în judecată pe ofițerul stărei civile a comunei Huși;

Având în vedere că reclamanta cere ca numele defunctului din actul de moarte No. 346/94 din Mote Marcovici să fie prefăcut în Marcu Aron, așa cum e trecut în extractul de naștere No. 55 din 20 Noembrie 1875 a lui Iancu Marcu Aron, emanat de la ofițerul stărei civile a comunei Averești, cătunu Tăbălăești; că aceasta o cere sub cuvânt că de șapte ani de când a venit în Huși bărbatul său a trăit sub numele de Mote Marcovici, — de și adevăratul nume i'ar fi fost Marcu Aron, — în scop de a servi copilului său Iancu Marcu Aron la recrutare; și că poate dovedi acesta cu martori;

Vedând că actele stărei civile sunt acte autentice cari nu pot fi combătute prin martori, făcând deplină creștință despre conținutul lor, și aceasta reese din art. 32 cod. civil care declară că extracțele date conform registrelor și legalisate de președintele tribunalului vor fi crezute până la înscrierea în fals; că prin art. 84-86 c. civ. se admite în adevăr rectificarea actelor stărei civile, dară aceasta constă în corigerea unor erori de nume sau pronume, cum ar fi trecerea numelui sub o formă diminutivă, sau a poreclă în loc de numele de familie, sau a lipsei de poreclă când aceasta ar fi servit la deosebirea persoanei de altul care ar fi avut același nume și pronume;

Având în vedere că reclamanta nu cere în fapt o simplă rectificare de nume sau de pronume, ci modificarea cu totul a numelui și pronumelui defunctului Mote Marcovici din actul de moarte No. 346 din 3 Octombrie 1894; că aceasta nu este admisibil față cu cele expuse, așa că urmează a se respinge ca inadmisibilă cererea de a se admite martori cu cari să se probeze contra extractului de moarte făcut în regulă, și a se respinge ca nedovedită și nefondată acțiunea de rectificare;

Pentru aceste motive, respinge, etc.

(ss) E. Cernătescu, I. M. Gavrilescu.